

Poporul născut din stejari

Nicu Hăloiu

Poporul născut din stejari

...

Românii-s poporul ce s-a născut din stejari,
Neam cu nume de vârfuri din munții semeți,
Cu inimi deschise spre cer, cu suflete mari,
Ai căror străbuni străbăteau cărări de asceți!

...

Românii au sângele amestecat cu seva stejarilor grei
Sânge fierbinte ce clocotește din iubire de țară,
Pot să rabde românii o soartă cu ani lungi și grei,
Atâta vreme cât poruncă nu vor primi ca să moară!

...

Însuși divinul păzește din ceruri acest mirific pământ,
Iar divinul îi cere românului să aibă destulă răbdare,
Că voința divină o vor simți cei ce-au depus jurământ,
Dar sunt vinovați de sperjur și apoi de înaltă trădare!

...

Românii vor fi iarăși ce-au fost, dacă nu și mai mult,
Din lumea aceasta întreagă, ei vor fi cei mai mari,
Și vor merge spre viață, cu moartea pe moarte călcând,
Că românii-s poporul ce s-a născut din stejari!